

Sygn. akt IX Ka 1214/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jan Klocek

Protokolant: sekr.sąd. Katarzyna Komosa

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2014 r.

sprawy **J. K.**

obwinionej o przestępstwo z art.51 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinioną

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 30 kwietnia 2014r. sygn. akt XI W 4396/13

zmienia zaskarżony wyrok w całości i uniewinnia obwinioną od popełnienia przypisanego jej czynu wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach, a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

IX Ka 1214/14

UZASADNIENIE

Komisariat I Policji w K. obwinił J. K. o to, że w okresie czasu od dnia 29 czerwca 2013 roku do dnia 29 września 2013 roku w K. przy ulicy (...) poprzez głośne rozmowy do późnych godzin nocnych, zakłóciła spoczynek nocny M. F., czym wyczerpała znamiona wykroczenia z art. 51 § 1 Kw.

Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział XI Karny wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2014 roku obwinioną J. K. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, stanowiącego wykroczenie z art. 51 § 1 Kw i za to na podstawie powołanego przepisu w zw. z art. 24 § 1 i 3 Kw wymierzył jej karę grzywny w wysokości stu złotych.

Na podstawie art. 624 § 1 Kpk w zw. z art. 119 Kpw zwolnił obwinioną J. K. od ponoszenia kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział XI Karny z dnia 30 kwietnia 2014 roku wniosła osobiście obwiniona J. K. i chociaż nie sformułowała zarzutów, to jak należało wywodzić z treści apelacji zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na treść rozstrzygnięcia, a polegający na ustaleniu, że J. K. poprzez głośne rozmowy, do późnych godzin nocnych zakłóciła spoczynek M. F., kiedy właściwa ocena zgromadzonego materiału dowodowego sprzeciwiała się takiemu przyjęciu.

Wskazując na powyższe obwiniona wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, bądź o uniewinnienie obwinionej od popełnienia przypisanego jej wykroczenia.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja obwinionej okazała się zasadna na tyle, że doprowadziła do zmiany zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienia J. K..

Na wstępie należało zauważyć, że wbrew twierdzeniom obwinionej ustalenia Sądu Rejonowego częściowo były prawidłowe. Nie ulegało żadnej wątpliwości ustalenie, iż ściany budynku zajmowanego przez strony są dość akustyczne, przez co z mieszkania zajmowanego przez obwinioną przenikały odgłosy rozmów, toczonych także w godzinach nocnych, do lokalu zajmowanego przez M. F..

Nie wystarczało to jednak do ustalenia, że obwiniona zrealizowała znamiona wykroczenia o jakim mowa w przepisie art. 51 § 1 Kw. Podkreślenia bowiem wymaga fakt, że przedmiotem ochrony określonym w art. 51 § 1 Kw jest między innymi prawo do niezakłóconego spoczynku nocnego a zakłócenie to może być zrealizowane tylko zachowaniem wykraczającym poza ogólnie, czy też zwyczajowo przyjęte normy społecznego zachowania się. Zatem realizuje wykroczenie osoba, której zachowanie od tych norm odbiega i czyni to z winy umyślnej. Takim zachowaniem będzie krzyk, zakłócająca spokój kłótnia, wrzask, wrzawa lecz trudno za takie uznać rozmowę, jak ustala to Sąd Rejonowy. Inaczej rzecz ujmując, działanie sprawcy ma polegać na świadomym zakłócaniu spoczynku nocnego.

Zakłócenie spokoju nocnego zachodzi wówczas gdy sprawca przeszkadza w odpoczynku chociażby jednej osoby, ale w taki sposób jaki zdolny jest do zakłócenia odpoczynku, większej, nieokreślonej liczbie osób.

W sprawie będącej przedmiotem rozpoznania nie sposób uznać, że obwiniona dopuściła się zakłócenia spokoju. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika by zachowanie się J. K. odbierane było przez inne osoby, oprócz pokrzywdzonego, w sposób zakłócający ten spokój.

Nie może uchodzić uwadze również to, że w zasadzie nikt, w tym pokrzywdzony, nie zwrócił uwagi obwinionej na niestosowność zachowań, w związku z czym należało przyjmować, że obwiniona nie uświadamiała sobie, że w jakikolwiek sposób zakłóca spoczynek innej osobie. Wprawdzie uczynił to Dzielnicy ale nastąpiło to w czasie w którym praktycznie wystąpiono z wnioskiem o ukaranie J. K..

Jak już była o tym mowa wykroczenie określone w treści art. 51 Kw można popełnić tylko umyślnie co potwierdził Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 30 września 2002 roku (III KKN 327/02) stwierdzając, że istota wykroczenia spenalizowanego w art. 51 § 1 Kw jest uzależniona od szczególnych znamion strony podmiotowej, charakteryzującej się umyślnym okazaniem przez sprawcę lekceważenia dla norm zachowania się. W przedmiotowej sprawie po stronie obwinionej, z przyczyn wskazanych powyżej nie miało to miejsca.

W końcu Sąd Rejonowy czyniąc ustalenia faktyczne nie nadał znaczenia temu, iż budynki wielomieszkaniowe charakteryzują się niemałą akustyką co nie oznacza, że prowadzenie rozmów w swoim mieszkaniu jest niedopuszczalne. Z uwagi na specyfikę tego budownictwa osoby zajmujące poszczególne lokale nie mogą liczyć na absolutną ciszę a w związku z tym sprawstwo określonej osoby można uznać tylko wtedy kiedy występuje ona świadomie przeciw normom wynikającym z zamieszkiwania przez wiele osób w budynkach o sporej akustyczności.

Nadto tenże Sąd zważać powinien na wyjaśnienia samej obwinionej odnoszące się do przedwczesnego wstawania pokrzywdzonego, który jak sam przyznał już po godzinie czwartej nad ranem podejmuje w swoim mieszkaniu czynności życia codziennego, które z kolei są słyszalne w mieszkaniu pokrzywdzonej i także takie zachowanie trudno byłoby uznać za zakłócające spoczynek nocny.

Z powyższych względów Sąd Odwoławczy kierując się treścią art. 109 § 2 Kpw i art. 437 § 1 i 2 Kpk zmienił w całości zaskarżone orzeczenie i uniewinnił obwinioną J. K. od popełnienia przypisanego jej czynu wyrokiem Sądem Rejonowego w Kielcach.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 118 § 2 Kpw.

SSO Jan Klocek